

Pentru a înțelege cele ce urmează, este necesar ca înainte să citești acest document din pdf. [Adresa-CMN PNSCC-7](#) “The idea of wilderness needs no defense, it

only needs defenders.” – Edward Abbey

Un blestemat stat mafiot. Cel mai criminal act la adresa biodiversității din peisajul carpato-danubiano-pontic a fost decizia ca parcurile naționale și parcurile naturale ale acestei țări să fie date pe mâna silvicilor. Cel mai recent fenomen este epurarea oamenilor de știință din consiliile științifice ale parcurilor naționale administrate de structura mafia silvică ce are tentacule prin minister, parlament, ONG-uri “de mediu” șamd. Se derulează acum înlocuirea oamenilor de știință cu tot felul de politrucii, drujbiști și alți mafioți locali... ceea ce arată până unde se ajunge cu mizeria în țara asta... care devine locul unde Camorra italiană (ce pare o gașca de mici huligani) ar putea să vină să ia niște lecții de la mafioții din parlament, ministere, tăietorii de pădure pe zeci de mii și sute de mii de hectare... care managerizează “arii protejate”.

Au venit băieții cu drujbele și au intrat cu TAF-urile în aria protejată; versant după versant, este tăiată Pădurea. Au toate actele în regulă, aprobări, avize, ștampile. Au venit cei cu puștile și s-au înșirat în linie de tragere, pentru a executa câteva din ultimele exemplare a căreiva specii protejate. Au vândut pielea ursului din pădure. Capra neagră se zvârcolește de durere. Legal. Totul este legal, exact ca la Auschwitz – Birkenau. Cum se poate face asta? Frumos. Cu răbdare. Nu trebuie să te uiți la asta, nu trebuie să te implici, nu trebuie să te intereseze. Dacă nu înțelegi asta, imediat ajungi o țintă pentru ei.

Am o scârbă fantastică pentru cei care au creat monstruoșitatea inimaginabilă ca marile “arii protejate” să fie administrate de silvici; acele fecale care erau pe funcție de ministru sau secretar de stat, pe la “ministerul mediului”... aceia sunt cei care sunt răspunzători de mafia lemnului, de braconarea în masă a animalelor sălbatice, de distrugerea ariilor protejate. Ce naiba au păzit? Nu îi interesa de loc subiectul. Dar, sigur, pot avea și ei o scuză, anume că dacă ridicau subiectele dificile – pentru care soluțiile erau voit blocate de mafie, erau imediat puși pe margine, imediat se găsea alt politruc care să fie pus ca o marionetă, ca o fată gonflabilă pe funcție, așa încât statul mafiotizat să își poată vedea liniștit de treburile lui.

Din păcate, eu nu mai pot avea nici un fel de încredere în statul român, în domeniul protejării naturii... și în multe alte domenii; pot să fie înșirate 1 milion de situații în care acest stat a arătat că se comportă ca un criminal de cea mai joasă speță – din cauza că se este captiv, îmbibat până la maxim cu reprezentanți ai grupurilor mafiot. Statul român se află de multă vreme la cheremul mafioților, și nu o să se schimbe asta prea curând; chiar dacă o să fie pline pușcăriile cu o mică parte dintre ei – câțiva care vor pica de fraieri – pe toți nu îi poate lua că nu rămâne afară aproape nimeni. Cum se poate împotrivi individul acestei mafii, când de fapt mafia este Sistemul? Când nici măcar portar la groapa de gunoi nu poți să te angajezi, dacă nu ești agreat unde trebuie? De facto, sistemele statului român sunt impregnate de acest stil, de jos până sus, de la nivel local până la cele mai centrale zone ale deciziilor guvernamentale. Acest cancer vrea să taie și zonele strict protejate ale parcurilor naționale, și din consiliile științifice îi înlătură pe oamenii de știință care doresc ca asta să nu se întâmple. Reușește să facă asta. Acest sistem mafiot la nivelul statului nu are nevoie de oameni de știință, de oameni cu gândire focalizată pe fenomene și procese derulate pe termen lung – pentru a putea avea o abordare strategică... nu are nevoie de oameni cu capacitate de a analiza lucrurile în interconexiunile lor. Dacă ai de a face cu un asemenea cancer omniprezent, agresiv și acaparator, care a intrat cam peste tot, te poți întreba cam câtă naivitate este necesară pentru a spera că lucrurile se pot schimba profund, radical, spre binele societății și spre binele naturii, spre o reală sustenabilitate ecologico-socială?

Cancerul se instalează pas cu pas, noi și noi metastaze se formează în diferitele organe... ale statului. Mafia pădurilor este atât de malefică încât nu îi ajungea să taie pădurile din afara ariilor protejate, ci avea nevoie de tot, de parcuri naționale, de parcuri naturale, de rezervațiile științifice, de zonele strict protejate. Pentru a putea distruge orice, avea nevoie de a își poziționa oameni peste tot în sistem: parlamentul colcăie de ei, dar sunt și pe la ministere, pe la regiile de stat, pe la parcuri naționale și naturale, în ONG-uri “de mediu” șamd. Pentru ca să nu existe nici un fel de opoziție față de dezastrul cu tăierile și împușcarea, managerizate de o mafie transpartinică, au fost anihilate toate baricadele. Interesant este că până și “organizații de mediu” care au nume ce sună bine pe scena internațională, au ajuns la cheremul intereselor silvice – având pe la vârf, chiar la vârful vârfului ceva silvicultoare. Cu o astfel de situație la ce te puteai aștepta? Doar așa puteau să își asigure contextul în care să aibă tot controlul. În ariile protejate/ parcuri naționale/ rezervații științifice desemnate în scopul conservării ecosistemelor și speciilor – precum și pentru cercetarea proceselor ecosistemice și a biodiversității, acest sistem mafiot-silvic-canceros nu are nevoie de oameni de știință, ci de drujbiști. Are nevoie de executanți, de sclavi, de oameni care să găsească motive pentru a tăia până și rezervația științifică din parcurile naționale, repede, cât mai mult... fără comentarii. Sistemul nu permite să nu fii de acord cu el, pe baza ideilor tale din lumea ta științifică... nu permite păstrarea unor ultime fragmente de naturalețe, cât timp interesul mafioților este să taie și să împuște – că este țara lor. Iar cine comentează ceva, este imediat înlăturat din sistem, înlocuit cu un sclav loial mafiei silvice.

Blestematul de stat mafiot numit România a permis defrișarea rezervației științifice din Parcul Național Munții Rodnei – Rezervație a Biosferei. Tot de aici, caprele negre au fost împușcate în proporție de 95%... de la 600 au ajuns la un moment dat maxim 30. Ce este cu pădurile prin Parcul Național Piatra Craiului, sau prin Parcul Natural Apuseni sau Parcul Natural Munții Maramureșului... dezastru, dezastru, dezastru. Și se poate continua, rând pe rând, cu fiecare are protejată, agresiunile asupra lor de multe ori întrec imaginația. Dar, ce îi interesa pe ei... că cei din Ucraina decolmatează canalul lor din partea de Deltă care este pe teritoriul lor... ideea de protejare a naturii a fost utilizată ca armă politică pe scena internațională, de a îi stresa pe alții, pentru a proteja interese strategice ale acestui stat mafiot, care nu are nici un fel de grijă pentru valorile naturale de pe propriul lui teritoriu. Și cu acest exemplu, se vede cât de perfid și lipsit de scrupule este Sistemul.

Aud de la un șef de consiliu științific că are RNP plan de tăiere în zone de protecție integrală din parcul în cauză. Este amenințat că dacă nu dă drumul la tăiere, el o să plătească... Amenințări, șantaj față de oamenii care vor să protejeze măcar zonele strict protejate.... să nu lase hoardele de drujbiști să radă tot. “Presiuni îngrozitoare asupra oamenilor, amenințări de toate felurile. Ei taie în rezervație și cine se opune este mazilit. Sunt păstrați doar băieții obedienți, care nu se împotrivesc tăierilor.” îmi zice... Se face presiune ca în consiliul științific să fie adus ceva avocat care îl apără pe un șef de la RNP în ceva procese cu DNA. Frumos.

Oricum, silvicii controlează întregul sistem de “parcuri naționale” și “parcuri naturale”, biologii – vai de pielea lor (câte un exemplar docil în fiecare parc) sunt un fel de a 17-a roată la căruța în cadrul administrațiilor. Până și consiliile științifice sunt în așa fel managerizate, încât sunt dominate de oameni care au legături cu silvicultura, ori cu orice altceva decât biologia. Din start a fost pe cât posibil evitată includerea măcar “de ochii lumii” a unor persoane care au eventual păreri mai bine conturate și public afirmate cu o voce destul de dură... în ceea ce privește modalitatea de oprire a braconajului, a tăierilor masive din ariile protejate... a respectului față de natura aflată în zonele desemnate ca rezervații științifice șamd. Iar dacă cineva comentează, măcar așa... vag... este imediat eliminat din sistem. Este găsită modalitatea. Și pentru a mai modifica cumva raportul de forțe, sunt aduși șefii de ocol, genii ale științei care știu ei cum e cu trichopterul și dipterul, miniopterul și efemeropterul.

Ce părere ai când auzi că directoarea unui parc național vine cu propunerea ca în consiliul științific al parcului (parc care are administrația oricum subordonată RNP și dependent de acesta)... să mai fie incluși 12 șefi de ocol, evident silvici (care au o capacitate extraordinară de

a face studii științifice despre drujbă și pușcă). Când doamna respectivă constată opoziția din partea celor din consiliul științific, ea începe să plângă, zicând că dacă “nu trece” decizia de a îi include pe cei 12, deja îi este promis că o să fie dată afară. Așa că, se face cumva ca celor din consiliu să le fie milă, și ajunge să aibă decizia favorabila pentru a îi include. Numai că pe traseul deciziei, din fericire mai există și alte filtre care teoretic au capacitatea să elimine această “poluție”, această scurgere involuntară. Te poți însă întreba, cât de funcționale sunt mecanismele din Academia Română – Comisia pentru Ocrotirea Monumentelor Naturii și din Ministerul Mediului – direcția pentru biodiversitate? Cât pot ele să reziste presiunilor mafioate venite dinspre structurile de exploatare... pentru a mai proteja măcar ultimele frânturi din valorile naturalistice ale ariilor protejate?

Acum degringolada este mare “ministerul este în reorganizare, dar puteți depune sesizări la registratură”... i se zice șefului unuia dintre consiliile științifice de parc. Din punct de vedere legal, consiliile existente sunt în funcție, încă; dar mârșăviile de a îi scoate pe oamenii valoroși și a crește proporția de papagali silvici și prietenii lor, se poate realiza cu complicitatea diferitelor structuri – mare parte atât de blazate și atât de terminate încât de facto ele aproape că nici nu există.

În privința subiectului parcurilor naționale în care consiliile științifice ajung epurate... înlocuind oameni preocupați de știință cu oameni preocupați de drujbărit și împușcare... am primit azi multe telefoane, e-mailuri, mesaje pe facebook. Bun. Ce se poate constata? Că există o scârbă mare atât la nivel de societate în general, cât mai ales printre cei care sunt apți intelectual de a se implica în dezbaterile unor subiecte științifice în cadrul acestor “arii protejate”... și analiza consecinței diferitelor decizii în privința diversității biologice ale respectivelor zone. Inteligenți, culți și scârbiți până la refuz. Probabil că acesta era scopul. Ca să îi sictirești pe toți, să ajungă să zică: gata, destul, eu nu mai sunt dispus să fiu cârpa voastră cu care să ștergeți căcatul de pe marginea veceului. Să ajungă oamenii capabili intelectual să zică... gata, nu mă mai interesează parcurile Voastre, pădurile Voastre, țara Voastră, guvernul Vostru de căcat. Că este inutil să mă zbat. Oricum, faceți cum vreți voi. Tăiați și împușcați totul. Și mai vreți și acte legale pentru asta. Să puteți dormi în liniște... nu?

Această situație realmente catastrofală nu se întâmplă de la sine, ci este consecința mafiilor silvice agresive, care taie pădure și om, care împușcă și apoi se uită ce a fost doborât cu arma; au nevoie de un stoc de imbecili pe care să îi manipuleze și să îi controleze – pentru a îi pune să facă avize și să semneze acte, pentru ca ei, mafioții, să își poată face liniștit afacerile jechoase. Dacă ești cretin, poți rămâne pe termen nedefinit în “consiliul științific”. Orice om mai inteligent și dornic de a proteja natura din ariile protejate... trebuie exclus... pas cu pas trebuie

să dispară toți, în valuri. Nu trebuie să plece deodată, dintre cei care sunt mai tâmpi poți păstra câțiva – dintre cei care nu vor să se streseze și să intre în situații conflictuale, ci îi interesează goangele lor, să mai prindă încă ceva specie rară, endemică, sau nouă pentru știință... înainte de a fi tăiată Pădurea.

În fața mafiilor transpartinice – care alimentează diferite partide politice din banii produși prin tăierile de pădure inclusiv în zonele strict protejate ale parcurilor naționale, – Ministerul Mediului este ca pielea numită prepuț... care nu are prea mare relevanță. Cei câțiva angajați, vai de pielea lor, aflați la marginea subzistenței, se află ca niște potârniche în bătaia puștilor, la cheremul politrucilor puși pe considerente politice să conducă “ministerul”... Sunt totalmente expuși forțelor mafioate care dețin de facto puterea în domeniul silvic... și mediul este terfelit prin activitatea lor... nu scapă nici biodiversitatea ariilor protejate, nimic nu scapă.

Ministerul Mediului este moale, ca un rahat în ploaie; este fleoșcăit, este ca și cum ai încerca să joci biliard cu o frânghie în loc de taco... nu prea ai mari speranțe să fie bine. Am fost chemat să lucrez la minister – de mai multe ori pe parcursul anilor -, dar salariul era de așa natură încât trebuia “să ai un sponsor” ca să poți să plătești o chirie de garsonieră în București; mâncai pe la gunoarie – erai ca ursul de la tomberon, umblai cu hainele lui bunicu-tău. De asta este capabil statul român. Măcar dacă aveai șansa să faci ceva bun pentru natură... dar erai oricum blocat. Erai un executant care freacă hârtiile. Astfel că în acele locuri prin minister, era plin de fetițe care terminau ceva facultate cu câteva luni mai înainte, care nu aveau nici un fel de experiență în domeniu, care nu aveau nici un fel de treabă cu biodiversitatea, dar frecau foile de căcat care veneau la minister, pentru a le pune în vrafuri și teancuri și dosare și a avea “documentații cu arii protejate” de te doare capul când ajungi să le citești – cât de lipsite de realism sunt. Mai mergea câte o proastă de asta la ceva comisie pe la Brussel, pe la ceva conferințe internaționale de te miri unde, și tăcea în engleză perfectă. Nivelul ei de înțelegere al domeniului “de care se ocupa la minister” este spre zero absolut, era capabilă eventual să zică despre țara asta “că e plin de urși prin pădure” și că “sunt pelicani, undeva parcă în est, dacă îți aduce aminte bine”. A te aștepta de la ei sau ele să aibă o părere pe care să o poată impune, pe considerente profesionale, este o mare naivitate. Sunt puși acolo doar de formă, să nu se zică că nu există “autoritate responsabilă de protecția mediului” cu “compartiment de biodiversitate”. Dar, în esență, este un zero barat. Din păcate. Îți dai seama că mafioții pot să îi învârtă pe fraierii aceștia, exact cum vor ei.

Mulți au plecat din sistem după ce au constatat că nu mai are sens să își piardă viața, energia, entuziasmul, că nu mai au nici un fel de speranțe cu acest rahat monstruos și ucigător care este statul. Unde deciziile se iau de către politrucii “puși pe funcție”... care au susținere politică,

agramați de căcat, “branconieri” și cei care cred că “Romulus și Remus sugeau de la o vulpe”. O sugeau pe vulpe, pe bune. O sugeau. Și le plăcea să o sugă.

Te poți întreba, oare ce ar face ei – elitele naturaliste ale trecutului, în situația de azi? Marile personalități ale trecutului, dintre cei care aveau preocupări naturaliste, oare ce ar zice de ar vedea adunăturile de pitecantropi grobieni, acești cârnați cu ochi, aceste moime silvice lobotomizate care au “dezbateri științifice” despre biodiversitate? Oare cum și-ar găsi ei “locul” în societatea actuală atât de mafiotizată încât până și “consiliile științifice” ale “parcurilor naționale”, unde nu primești bani și participi benevol/ voluntar... se află la cheremul celor mai jegoase grupări criminale? Ar prefera ei să se arunce în gol de pe o stâncă, decât să participe la “dezbateri” cu aceste nulități intelectuale... până și dispariția este mai demnă de un om? Sau, ar prefera să lupte, să facă ceva, să nu tacă? Dacă trăia azi câte un om de genul a baronului Nopcsa Ferenc, a eruditului naturalist Brassai Sámuel care a scris despre evoluția biologică înainte de Darwin, sau a lui Grigore Antipa, a lui Apáthy István sau Emil Racoviță, botaniști precum Soó Rezső, Csűrös István sau Nyárády Erazmus Gyula, ori Nicolae Boșcaiu, Peter Weber... a ihtiologului Petre Mihai Bănărescu... toți aceștia erau eliminați din “consiliile științifice” ale “parcurilor naționale”, pentru ca ei să nu se împotrivescă defrișărilor, împușcării animalelor și a altor mizerii pe care cu o nesimțită dezinvoltură silvicii din statul mafiot numit România sunt obișnuiți să le facă. Din aceste locuri poți ajunge exclus dacă ai IQ mai mare de 0.03. În locul lor ar fi aduși în consiliul științific ceva animale de genul lui Terente, ceva curve locale și ceva șmecherași care fac schimb valutar, ar fi făcute niște perfecte adunături de agramați care ar mai avea în plus și un sobor de preoți – care să le cânte când se îmbată de pică pe jos la ceva ședință de consiliu. Cum ar participa aceștia la “dezbateri” cu șleahtele de cretini care decid azi cum trebuie distrusă biodiversitatea? Marii naturaliști ai trecutului, dacă ar învia pentru un timp și ar vedea cam cum arată locurile pe care le iubeau și le studiau, locurile care aveau cândva o situație paradisiacă... oare ar prefera să moară din nou? Nu ar înțelege cum de au dispărut atâtea specii, cum au fost ucise, otrăvite, împușcate la grămadă... cine a făcut oare acest genocid prezent la nivel de peisaj? Nu ar dori să poarte nici un fel de conversație cu ceva jeg care managerizează defrișarea “zonelor strict protejate”... a ultimelor locuri unde ecosistemele naturale mai persistă cumva, în pofida situației. Dacă ar vedea cam cum arată progresul științific în domeniul naturalistic, dacă ar constata cum arată o bună parte din “elitele” actuale... cum se lasă ele la cheremul retardaților din politică, a drujbiștilor și braconierilor cu acte legale, cum nu își ridică măcar vocea... nu ar prea dori să poarte conversații, ar vedea că nu este cazul. Ar prefera să moară din nou? Sau, ar încerca să fie un factor pozitiv în toată mizeria asta? Poate că mai există ceva mică speranță, nefondată pe ceva baze mai serioase... dar există pe undeva: vă vine ziua, nu aveți nici un dubiu, vă vine și vouă momentul, retardaților și escrocilor... și vom vedea atunci. Sau, o să fie prea târziu, ca după Auschwitz?

[dr. Peter Lengyel](#)

PS1. Poate că uneori este cam dură formularea, dar am impresia că dacă folosesc cuvinte mai fine, nu o să fie prea bine înțeles ce doresc să zic. Uneori, am impresia că oricum ai zice, efectele nu o să fie destul de clare, că nu există cuvinte și formulări pentru a descrie ceea ce se petrece. Mult prea multe finețuri au fost până acum. “A trage un semnal de alarmă” este stilul de flatulențe de doi bani care au dus la situația actuală. Prea mare bătaie de joc au făcut mafioții, până și din biodiversitatea parcurilor naționale și parcurilor naturale. Iar cu aceștia, dacă vorbești finuț, nu ai nici o șansă. Nici altfel nu e simplu, dar poate așa măcar o parte dintre ei poate ajung să perceapă că nu toți vor răbda în liniște, până nu mai este nimic de făcut.

PS2. Un director de parc național mă sună azi și îmi zice că la ei totul este OK, că au dorința să mențină oamenii de știință în consiliu, că oricum ei, săracii, vin benevol să ajute parcul... iar la ei la parc nu sunt frământări. Poate că există și locuri în care există silvici OK. Câțiva oameni, câteva locuri, poate. Există și corbi albi... numai că nu sunt prea frecvenți.

SURSA:

[Peter Lengyel blog](#)